

ուշադրութիւնն չնն ընելն ։ Դո՛ւք ալ
հոն պատկեցաք, Պէրթոսան ։
—Այո՛, օրիորդ ։
—Ահ, Աստուած իմ, շատ գեղը-
կական բանէ ատկեայ Մէկ քանի օր
կեցած հոն, խօսեցէք, հայրմ, Պեր-
թոսան, ուսելու. ժամանակ ունիք ։
Դիտե՛ք օր բաւական տոնել ի վեր
հոս եկած չեմ, եւ իր կողմէ ալ Պ.
Օկլիսթ քնաւ ազնուութիւնը չէ ա-
նեցած գալ որպիսութիւնս հարցնե-
լու ։ Ես ստկայն շատ հիւանդ էի
քիչ մնաց պիտի մեռնէի ։ Շատ փոք-
ուած եմ, անանկ չէ՛, Պէրթոսան ։
—Բայց ո՛չ, օրիորդ, չեմ տեսնե-
ր ։ . . .
—Օ՛հ, տակաւին աչքերուս խորը
դեղնութիւնն մը կայ ։ Իբաւ է թէ
այս չըճաղդեցեստ ինձի չէ վայրած
Վիլլո ամբողջ ծածկած է ։ Է՛ն Պեր-
թոսան, ի՛նչ ըրիք ուրիշ Տէսթիվալտ
ասե՛նք ։
—Օրիորդ, Տէսթիվալտին ղենու օրա-
կան մարդանչնիւր արդիւնցուցի ։
(Շարունակելի)